

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. december 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anne Marie Wegersleff
Hansen
Sagsnr.: 2013-0032-1007
Dok.: 974729

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 121 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 18. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 121 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”Højesteret bruger internationale konventioner til at beskytte hærdede forbrydere mod udvisning”, bragt på www.denkorteavis.dk den 18. november 2013, og tilkendegive om ikke der efter ministerens opfattelse er brug for en stramning af udvisningsreglerne. <http://www.denkorteavis.dk/2013/udvisninger/>”

Svar:

1. Af den artikel, der henvises til i spørgsmålet, fremgår det, at Højesteret ifølge artiklens forfatter har gjort det næsten umuligt at udvise kriminelle udlændinge. Ifølge artiklens forfatter illustreres dette af bl.a. en konkret dom afsagt af Højesteret den 14. juni 2013.

2. Justitsministeriet kan oplyse, at reglerne om udvisning af udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf, er indeholdt i udlændingelovens §§ 22-24.

Udvisningsadgangen efter udlændingelovens §§ 22-24 er knyttet til længden af den konkret idømte straf samt til varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Det følger således af udlændingelovens § 22, nr. 1-3, at udlændinge, der har haft ophold her i landet i mere end de sidste 9 år (dog 8 år, hvis der er tale om udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl)) kan udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel. Det samme gælder, hvis udlændingen idømmes mindst 1 års fængsel for flere strafbare forhold, eller hvis udlændingen tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf og nu idømmes mindst 1 års fængsel.

Udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan – ud over de tilfælde, der er omfattet af § 22, nr. 1-3 – udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel, jf. § 23, nr. 1 og 2. Det samme gælder, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel for flere strafbare forhold, eller hvis udlændingen tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf og nu idømmes mindst 6 måneders fængsel, jf. udlændingelovens § 23, nr. 3 og 4.

Andre udlændinge – det vil sige udlændinge, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år – kan udvises af de grunde, der er omfattet af §§ 22 og 23, jf. § 24, nr. 1. Herudover kan disse udlændinge udvises, hvis de idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf (uanset straffens længde), jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Idømmes en udlænding ubetinget frihedsstraf for visse lovovertrædelser, som fremgår af udlændingelovens § 22, nr. 4-8, kan udlændingen udvises uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset længden af den idømte frihedsstraf.

En afgørelse om udvisning træffes i to led. Først vurderes det, om det kriminelle forhold kan begrunde udvisning efter reglerne herom, jf. ovenfor. Er dette tilfældet, vurderes det konkret, om der er forhold, der taler imod udvisning.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det er domstolene, der foretager den konkrete vurdering af, om udvisning i den enkelte sag kan ske inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

3. I den sag, der er omtalt i artiklen, har Højesteret foretaget en konkret vurdering af, om udvisning kan ske inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Af Højesterets præmisser fremgår om denne vurdering bl.a. følgende:

”Sagen angår udvisning af en 35-årig mand, som er født i Danmark og har haft sit liv her, og som for en række forhold begået løbende over en lang årrække er straffet ved et stort antal domme, hvori der ikke tidligere er rejst spørgsmål om udvisning eller betinget udvisning.

...

Som anført af Højesteret i dom af 12. oktober 2011 (UfR 2012, side 225) har Menneskerettighedsdomstolen i dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (klagesag nr. 1638/03) opstillet nogle kriterier til brug for proportionalitetsafvejningen i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Ved proportionalitetsbedømmelsen indgår således bl.a.

de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet.

Ifølge Maslov-dommens præmis 73 gør det i relation til længden af personens ophold i opholdslandet og fastheden af båndene til opholdslandet en klar forskel, om personen allerede kom til opholdslandet i sin barndom eller blev født i opholdslandet, eller om den pågældende først kom til opholdslandet som voksen. Der skal tages hensyn til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i opholdslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

...

Under hensyn til, at T er født i Danmark og har haft sin opvækst og skolegang her i landet, må der stilles meget strenge krav – afhængig af tilknytningen til statsborgerskabslandet Tyrkiet – til den kriminalitet, der kan føre til udvisning.

...”

4. Efter regeringens opfattelse bør Danmark overholde de internationale forpligtelser, som vi har påtaget os, og regeringen har derfor ikke planer om at ændre udvisningsreglerne med henblik på, at der kan ske udvisning, selv om en sådan konkret måtte vurderes at være i strid med f.eks. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.